

मन्तुः

“मन्ः शिवा मनोगुप्ता मनोका नामजिहिका ।
 नैपाली कुनटी गोजा शिवा द्विचौबधिः
 सूता ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 मन्तव्यं, त्रि, (मन्त्यते इति । मन् + तथ ।) मन-
 नौषम् । भाष्यम् । यथा । “आत्मा वा व्यरे
 द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः ।”
 इत्यादि ह्यान्दोषोपनिषत् ।
 मन्ता, [त्रि] त्रि, (मन्त्यते जानातीति । मन् +
 “बहुलमन्त्रापि ।” उणा० २ । ६५ । इति
 ट्च् ।) विद्वान् । इति विद्वान्तकौमुद्यासुखादि-
 ट्त्तिः । (मननकर्ता । यथा । “य हि हेतुः
 कारणं निमित्तमर्च्यं कर्ता मन्ता वेदित्ता
 बोद्धा द्रष्टा धाता व्रथा विन्वकर्मा विन्व-
 रूपः पुरुषः प्रभञ्जोऽथ यो नित्यः गुणो यद्व्यञ्जं
 प्राधान्यमयत्तं जीवो ज्ञः प्रकुलखेतनावान्
 विभुर्भूतात्मा चेन्द्रियात्मा चान्तरात्मा चेति ।”
 इति चरके शारीरस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥)
 मन्तुः, पुं, (मन्त्यते इति । मन् + “कमिमनिजनि-
 गाभायाद्विभ्यश्च ।” उणा० १ । ७३ । इति
 तुन् ।) अपराधः । (यथा, नैषधचरिते । ६ । ११० ।
 “सतीव्रतैस्त्वैत्रिमिमन्तु मन्तु-
 मन्तवैरं वचिञ्चि मार्जितान्नि ॥”)
 मनुष्यः । प्रजापतिः । इति मेदिनी । ते, ४३ ॥
 द्वात्रिंशदपराधा यथा । भगवद्भक्तानां चक्षिय-
 विद्वान्भोजनम् १ अनिषिद्धदिने दन्तप्रावन-
 मज्जला विष्णोरुपसर्पणम् २ मैथुनं ज्ञात्वा
 अज्ञात्वा विष्णोरुपसर्पणम् ३ न्दत्तं नरं सृष्ट्वा
 अज्ञात्वा विष्णुकर्मकरणम् ४ रजस्वलां सृष्ट्वा
 अज्ञात्वा विष्णुहृदप्रवेशनम् ५ मानवं श्रवं
 सृष्ट्वा अज्ञात्वा विष्णुवन्निघावनस्थानम् ६
 विष्णुं सृष्ट्वातः पायुवायुप्रयोगः ७ विष्णोः कर्म
 कुञ्जतः प्ररीच्यलागः ८ विष्णुशास्त्रमनाद्व्य
 शास्त्रान्तरप्रशंसा ९ अतिमलिनं वाचः परि-
 धाय विष्णुकर्माचरणम् १० अविधानेनाचम्य
 विष्णोरुपसर्पणम् ११ विष्णोरपराधं ज्ञत्वा
 विष्णोरुपसर्पणम् १२ क्रुद्धस्य विष्णुसर्पणम् १३
 निषिद्धपुष्पे च विष्णोरर्चनम् १४ रत्नं वाचः
 परिधाय विष्णोरुपसर्पणम् १५ अन्वकारे दीपेन
 विभा विष्णोः सार्पणम् १६ क्वां वस्त्रं परिधाय
 विष्णोः कर्माचरणम् १७ वायसोहृतवस्त्रं
 परिधाय विष्णोः कर्माचरणम् १८ विष्णवे
 कुक्षुदोषिच्छेदानम् १९ वराहमांसं सुक्ता विष्णो-
 रुपसर्पणम् २० जालपादशरारिमांसं सुक्ता
 विष्णोरुपसर्पणम् २१ दीपं सृष्ट्वा हस्तमप्रचाल्य
 विष्णोः सार्पणं कर्मचिरं वा २२ इतशानं
 गत्वा अज्ञात्वा विष्णोरुपसर्पणम् २३ पिण्याकं
 सुक्ता विष्णोरुपसर्पणम् २४ विष्णवे वराहमांस-
 निवेदनम् २५ मद्यमादाय सृष्ट्वा पीत्वा वा
 विष्णुहृदप्रवेशनम् २६ परकीयेकाशुचिना वा
 वस्त्रे च परिहितेन विष्णुकर्माचरणम् २७
 विष्णवे नवान्नप्रदाय तद्भोजनम् २८ गन्धपुष्पे

मन्तुः

अप्रदाय धूपदीपदानम् २९ उपानहावारुक्ष
 विष्णुस्थानप्रवेशनम् ३० भेरीशब्देन विना विष्णोः
 प्रबोधनम् ३१ अजीर्णं सति विष्णोरुपसर्पणम् ३२
 एतद्दण्डपलक्षणं तथा च नरसिंहपुराणे ।
 “अपराधसहस्राणि अपराधशतानि च ।
 पद्मेनैकेन देवेशः समते धैलयाचितः ॥”
 इत्यादि काचारतत्त्वे शतुर्थयामार्हज्ञत्यम् ॥
 अपि च ।
 वराह उवाच ।
 “सुक्ता तु परकीयानं तत्परस्तत्रिवर्तनः ।
 प्रथमश्चापराधोऽयं धर्मविघ्नय वै भवेत् ॥
 अमुक्त्वा दन्तकाष्ठानि यस्तु मासुपसर्पति ।
 द्वितीयश्चापराधस्तु कर्मविघ्नय विद्यते ॥
 गत्वा मैथुनसंयोगे योऽपि मां सृष्टते नरः ।
 तृतीयमपराधस्तु कल्पयामि वसुन्धरे ॥
 सृष्ट्वा रजस्वलां नारीमस्माकं चः प्रपद्यते ।
 चतुर्थमपराधस्तु दृष्टे नैव चमाम्यहम् ॥
 सृष्ट्वा तु न्तकश्चैव अर्धस्कारजतस्तु वै ।
 पञ्चमश्चापराधश्च न चमामि वसुन्धरे ॥
 सृष्ट्वा तु न्तकं यस्तु नाचम्य सृष्टते तु माम् ।
 षष्ठकश्चापराधस्तु न चमामि वसुन्धरे ॥
 मामेवाचैनकाळे तु पुरीषं यस्तु गच्छति ।
 सप्तमश्चापराधस्तु कल्पयामि वसुन्धरे ॥
 यस्तु नीलेन वस्त्रेण प्राडतो मां प्रपद्यते ।
 अष्टमश्चापराधस्तु कल्पयामि वसुन्धरे ॥
 मामेवाचैनकाळे तु यस्त्वयं प्रभाषते ।
 नवमश्चापराधस्तु न रोचामि वसुन्धरे ॥
 अविधानेन मां सृष्ट्वा यस्तु मां प्रतिपद्यते ।
 दशमश्चापराधस्तु मम चाप्रियकारकम् ॥
 क्रुद्धस्त्वयानि कर्माणि कुर्वते कर्मकारकः ।
 एकादशपराधस्तु कल्पयामि वसुन्धरे ॥
 अकर्मण्यानि पुण्यानि यस्तु मासुपकल्पयेत् ।
 द्वादशश्चापराधस्तु कल्पयामि वसुन्धरे ॥
 यस्तु रक्तेन वस्त्रेण कौसुम्भेवोपगच्छति ।
 त्रयोदशपराधस्तु कल्पयामि वसुन्धरे ॥
 अन्तकाळेऽपि मां देवि ! यः सृष्टते कदाचन ।
 चतुर्दशपराधस्तु कल्पयामि वसुन्धरे ॥
 यस्तु हृद्येन वस्त्रेण मम कर्माणि कारयेत् ।
 पञ्चदशपराधस्तु कल्पयामि वरानने ॥
 अधीतेन च वस्त्रेण यस्तु मासुपकल्पते ।
 षोडशश्वपराधानां कल्पयामि वरानने ॥
 स्वयमस्तु यो द्वादशज्ञानाय च माधवि ! ।
 सप्तदशपराधस्तु कल्पयामि वसुन्धरे ॥
 यस्तु मत्स्नानि मांवाचि भवयित्वा वरानने ! ।
 अष्टादशपराधानि अशुजातानि माधवि ! ॥
 जालपादं भवयित्वा यस्तु मासुपसर्पति ।
 एकोनविंशपराधं प्रतिजानामि सुन्दरि ! ।
 यस्तु मे दीपकं सृष्ट्वा यो मां सृष्टति माधवि ! ।
 विंशकश्चापराधानां कल्पयामि वरानने ॥
 षडशानं यस्तु वै गत्वा यो मामेवाभिगच्छति ।
 एकविंशपराधानि कल्पयामि वसुन्धरे ॥
 पिण्याकं भवयित्वा तु यो मामेवोपचक्रमे ।

मन्त्रः

द्वाविंशत्पराधानां तान्त्वयं चोपकल्पये ॥
 यस्तु वाराहमांसानि प्रापयेन्नोपपादयेत् ॥
 अपराधं त्रयोविंशं कल्पयामि वसुन्धरे ! ॥
 सुरां पीत्वापि यो मत्स्यः कदाचिदुपसर्पति ।
 अपराधं चतुर्विंशं कल्पयामि वसुन्धरे ! ! ॥
 यः कुसुम्भश्च मे शाकं भवयित्वाोपचक्रमे ।
 अपराधं पञ्चविंशं कल्पयामि वसुन्धरे ! ॥
 परदावरणेनैव यस्तु मासुपसर्पति ।
 अपराधेऽपि षड्विंशं कल्पयामि वरानने ! ॥
 नषातं यस्तु भवेत् न स देवान् पितृन् यजेत् ॥
 सप्तविंशपराधानि कल्पयामि गुणान्विते ! ॥
 उपानहौ च प्रपदे तथा मे वीपचक्रमे ।
 अष्टाविंशपराधानि कल्पयामि गुणान्विते ! ॥
 शरीरं मण्डयित्वा तु यो मामाप्नोति माधवि ! ।
 एकोनविंशमपराधं स खर्गिणु न गच्छति ॥
 अजीर्णं समाविष्टो यस्तु मामभिगच्छति ।
 त्रिंशकश्चापराधानां कल्पयामि वसुन्धरे ! ॥
 गन्धपुष्पाख्यदत्त्वा तु यस्तु धूपं प्रयच्छति ।
 एकत्रिंशपराधस्तु कल्पयामि यशस्विनि ! ॥
 विना मेष्यादिशब्देन दारस्त्रोहाटनं मम ।
 सहापराधं विद्वेत् तद्वात्रिंशपराधकम् ॥”
 इति वाराहे द्वात्रिंशदपराधाध्यायः ॥
 (त्रि, ज्ञाता । यथा, ऋग्वेदे । १० । ६३ । ८ ।
 “य ईश्वरे भुवनस्य प्रचेतसो
 विन्वस्य स्थातुर्जातश्च मन्तव्यः ।”
 “मन्तव्यः सर्वस्य वेदितारः ।” इति तद्वाच्ये
 सायनः । मननौषः । यथा, ऋग्वेदे ।
 १ । १५२ । १ ।
 “युवोरच्छिद्रा मन्तवोह सगाः ।”
 “मन्तवोह मननीयाश्च ।” इति सायनः ।)
 मन्त्रः, पुं, (मन्त्र्यते गुप्तं परिभाष्यते इति ।
 मन्त्रि गुप्तभाष्ये + चन् । यथा, मन्त्रयते गुप्तं
 भाषते इति । मन्त्रि गुप्तभाष्ये + अच् ।) वेद-
 भेदः । स च मन्त्रस्वरूपभागः ॥ (यथा,
 ऋग्वेदे । ६७ । ४ । ७४ ।
 “प्रनूनं ब्रह्मण्यपतिमेतन् वदद्भुक्चम् ॥”
 यथा च मन्त्रः । २ । १६ ।
 “निषेकादिभ्रष्टानामो मन्त्रैर्यस्योदितो विधिः ।
 तस्य शास्त्रेऽधिकारोऽस्मिन् ऋषो नायस्य
 कल्पयित् ॥”
 तन्नाद्युक्तमन्त्रभागश्च । यथा, मनी । ७ । २१ । ७ ।
 “सुपरीक्षितमन्नाद्यमन्त्रान्तेविधापैः ॥”)
 गुप्तिवादः । स तु रहसि कर्मशावधारणं मन्त्र-
 खेति ख्यातम् । इत्यमरभरतौ । परामर्शः ।
 मन्त्रणा । (यथा, माधे । २ । २६ ।
 “मन्त्रो योध इवाधीरः सर्वज्ञैः संरतेरपि ।
 पिरं न स्रहते स्थातुं परेभ्यो भेदशब्दाय ॥”)
 यद्वादिभ्यो मन्त्रवायद्वयस्य विधेयो यथा,—
 “यद्वाङ्महोना घडिराः कुयोविशु रताश्च ये ।
 तेषां मन्त्रो न सुखदः प्रोक्तः कविभरेव च ॥
 कामुकानां जङ्गनाश्च खोजितानां तथैव च ।
 नशुरस्य यद्वे निर्व्यं जामातो कर्मकारकः ।